

Pan Aleš Steiner se narodil v roce 1954. Jeho tatínek byl lékař a maminka zubní sestra. Dětství strávil u babičky kousek od Kladna, protože rodiče díky svému sociálnímu postavení nedostali byt ve městě, kde pracovali. Často si hrával venku, ale aby neměl tolik volného času, tak ho rodiče přihlásili do kurzu plavání.

Přestože jeho rodiče byli ve straně, tak mu nevnucovali své názory a nechali ho vytvářet si své vlastní.

„Pak přišla střední škola a tam už vlastně jsem si začal uvědomovat nějaký společenský život kolem sebe, začal jsem si uvědomovat nějaký společensko-politický poměry. Do té doby mě to absolutně nezajímalo“

Po střední škole maminka chtěla, aby šel na zubaře. I přes výborné výsledky ho tam nevzali.

„Protože rodiče už v té době trošku měli s tím režimem to už vystoupili z té strany hodili jim knížky na stůl těm komunistům a už měli škraloup že jo a ty děti s nima jo cela ta rodina najednou jako byla mimo jakoby hlavní dění a spíš jakoby sledována kontrolována“

Nakonec vystudoval vysokou školu zemědělskou a začal pracovat v JZD a později jako likvidátor škod na zvířatech v pojišťovně.

Díky tomu, že se jeho sestra provdala do Západního Německa, měl známé mimo republiku.

„Tak jsem vlastně měl informace jiný nežli byly z toho rádia a z té televize. Jó, takže to zase ovlivňovalo můj názor.“

Na podzim roku 1989 se začal z médií doslýchát o různých nepokojích v Praze. Začali se objevovat lidé, kteří se stavěli proti režimu. Což mu bylo divné.

„V tom listopadu 89 byl takovej nachcípanej asi jako teď, taky po nějaký nemoci, tady jsem pobíhal v pyžamu. A najednou tady jako bouchaj na tamhléto vokno dva kamarádi z Prahy a říkají: Ty vole, co tady děláš, v Praze je revoluce. No tak jsem koukal jako z jara že jo. A říkal jsem no co to, no musíš Praha, tam je plnej václavák, co tady vole seš v pyžamu a odjeli. A tak jsem mi to, a to byl pátek večer, a tak se mi to v tý hlavě tak honilo. A říkal jsem, no tak jako do Prahy nepojedu, jestli tam je plnej václavák, tak tam budu, já nevím, miliontej první to je úplně k ničemu a říkal jsem si, že teda bude asi dobrý udělat něco tady. Tady v místě, v okrese třeba.“

V té chvíli ho napadlo, že je potřeba zrušit článek 4. tehdejší ústavy. Ten říkal, že vedoucí úlohu ve státě má komunistická strana. Tento nápad se rozhodl přednést v divadle v Příbrami, kde už lidé diskutovali o aktuální situaci. Tím začalo jeho angažování v místní politice a občanském fóru.

Lidé v této době byli velice jednotní, protože měli společného nepřítele, komunisty. Když později pan Steiner viděl, že každý začal politiku dělat podle sebe, tak z ní raději odešel.